

Nr 31.

Av herr **Johanson** i Huskvarna **m. fl.**, *angående importavgifter
å vissa trävaror m. m.*

Jordbrukets svårigheter i närvarande tid förvärras i stora delar av vårt land genom det krisläge, i vilket landets skogsbruk nu befinner sig.

Saken har, särskilt vad landets nordligare delar beträffar, i viss mån uppmärksamrats genom tillsättande av 1931 års skogskommitté.

Men ytterligare åtgärder erfordras. Importen av utländskt virke och brännved fortgår alltjämt och vållar de enskilda skogsägarna avbräck och bekymmer. De införda kvantiteterna äro visserligen ej så stora; men under de 10 första månaderna av år 1931 infördes dock omkring 317,000 kbm. virke, och man har ingen säkerhet för att icke kvantiteten växer. Det kan icke annat än väcka oro och missmod, att vår inhemska marknad står öppen för främmande trävaror, som icke äro underkastade samma accisbördor m. m. som vårt inhemska virke och därför kunna säljas billigare, samtidigt med att vår träexport i väsentlig mån inskränkes.

En enkel åtgärd att skydda det svenska skogsbruket och därmed även de skogsägande jordbrukarnes intressen är att pålägga utländskt virke importavgifter av ungefär samma typ som vår nuvarande skogsaccis och till belopp som gör, att det utländska virket icke må kunna säljas till pris, som understiger de svenska virkespriserna.

Måhända kan bliva erforderligt att därjämte införa ett licens-system, varvid dock sådana bestämmelser böra meddelas, att av sågtimmer, massaved, slipers och andra oarbetade trävaror av furu och gran samt brännved av alla slag högst så många kubikmeter av olika sortiment från respektive länder årligen må få importeras, som i medeltal importerats under åren 1926—1929.

Vidtagas ej snara och effektiva åtgärder av denna art, kommer skogarnas kapitalvärde i vårt land att mer och mer nedgå, och därmed sjunker även i motsvarande mån värdet på de skogbärande jordbruksfastigheterna och däri in-tecknade hypotek m. m. samt dessa jordbruksfastigheters skattekraft.

Vi hemställa alltså,

att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville omedelbart vidtaga åtgärder för 1) att sågtimmer, massaved, slipers och andra oarbetade

trävaror av furu och gran samt all slags brännved måtte åläggas importavgifter av ungefär samma typ som skogsaccisen och till belopp, som omöjliggör försäljning av det utländska virket till billigare pris än inhemskt virke, samt 2) *att*, om ett licenssystem införes, sådana bestämmelser fastställas, att högst så många kubikmeter av olika sortiment från respektive länder årligen må få importeras, som i medeltal importerats under åren 1926—1929.

Stockholm, den 15 januari 1932.

C. O. Johanson,
Huskvarna.

Nils Persson
i Grytterud.

E. Eurén.

Oscar Carlström.

.